

Zvlášť, když je podpoříte masem z polívky, co si dáte do ledvinky ☐

Dneska jeden předvánoční článek, na kterej zatím nebyl čas, protože ho předběhly ty ostatní:

Páník to ráno vytáhnul ohaříky na delší prochajdu a tak si pěkně vyvalovali kejty na pelíšku, když jsem vstávala. Ovšem bez vítání se to logicky neobešlo, to je jasný. Takže Rumíček mi přenesl Žebřiškůů, která se stále ještě nachází v kompletním stavu a Tali mi přinesla Tygříka, kterýho dostali od Natálky a který v té době ještě odolával Talinájezdům. Dokonce i tu kytku, co měl koketně vetknutou na hlavě a která tam Tali značně iritovala od samého počátku, tak i tu tam v té době ještě pořád měl. Pravda, někteří z té tehdejší plyšákové party nás již opustili. Navždy. Jako třebaš Taťka Šmoula, který nejdříve prodělal operaci hemoroidů, kdy mu Tali ukousla zadek, následně došlo na operaci střev a posléze došlo i na lobotomii, kdy mu otevřela mozkovnu /asi aby se podívala, jestli je on na tom stejně jako ona / ☐ ☐ ☐ . Pak už mu byl dopřán klid v koši odpadkovém :D, stejně tak jako zajíčkovi, páč když nemá nožičky, že jo..... ☐ . Ale i tak, díky nákupu, který si zařídil Rumíček a díky tomu, že Natálka třídila hračky, máme doma nezvykle zaplyšákováno. A já jsem za to hrozně ráda, protože Rumíček má konečně zpátky to, na co byl zvyklý. A i na Tali je vidět, že si to moře hraček užívá.

No takže jsem byla mile a poklidně uvítána a mohla jsem se věnovat hygieně bez nějakých akčních akcí. Protože Rumíček se jevil, že na něj možná něco leze, rozhodla jsem se vzít první Tali a on dostal pro tentokrát kongu, a šel si ho žouželit nadšeně na pelíšek. Stejně se mu ven nechtělo, protože! Protožeee na sporáku stál hrnec a v něm! Uvařený špecle. Hmm, co kdyby se některá z nich uráčila opustit hrnec a vydat se někam na cesty, že jo? Takže kdo si počká, ten se dočká, říkal si třebaš.

Taliprtka taky nejdřív tancovala kolem sporáku ale pak vypochoďovala z bytu. Jako slušná a vychovaná psí slečna a ne jako magor, kterej vzbudí půlku patra. I sama od sebe!!!!!! usedla vedle dveří. Hmm, hmmm, to je vážná věc, tohleto ☐ . A to se musí ocenit, to je jasný. Takže šup kostka masa polévkového mění majitele a způsobuje to, že Tali se na schodech neustále zastavuje a čučí na mě. Stejně tak pak, když vyjdeme z domu. Páč propásnout takovou odměnu, to by byla škoda. Zajde si pak do křoví u domu a když jí připomenu, že tam nemá co

dělat, probourá se tím křovím ke mně. Ne že by ho obešla, jako normální pes, ne. Ona ten skalník, hustej a pichlavej, prostě přepůlila vejpůl a prošla skrz. Protože proč to obcházet □ .Tak teď tam jsou ty skalníky tak jako dva □ □ .

Vzhledem k tomu, že jsem měla v plánu vzít Rumíčka ven už jen nakrátko, jen na opravdu vyčůrání těsně před odchodem do práce, protože vyvenčení už oba byli, měla jsem na Tali dostatek času. A tak jsme ho využily. A moc hezky jsme ho využily. Protože to jsem ten den s sebou měla kontaktní Tali, která měla chuť do spolupráce a ne do páchání zločineckých akcí. Takže u toho paneláku se nechala hezky přivolat, za ten druhý nezaběhla a mohly jsme spolu jít i trasu trochu náročnější, kdy jdeme opravdu podél silnice a... podél popelnic. Udělala by mi větší radost, kdyby tam dokázala nezalézt, když jsme kolem procházely. Cestou tam to zvládla, cesta zpátky - tooo už je prej moc, to už se vydržet nedá. Ale - odvolat se nechala, nemusely jsme se dohadovat.

Času byla fůra a tak jsme se ještě vydaly na druhou stranu od našeho domu a když se jí chtělo běžet k rybníčkům, hezky , moc hezky poslechla, že ne-e a jde se tady. A tady - to znamenalo, že míříme k Talibufíku a problematickým balkonovým místům. Rozběhla se a ... na zavolání přišla, neletěla to tam zkontrolovat tak jak se jí moc chtělo. Hmm, hodná Talinka, to dostane to masíčko zase. Obešly jsme to tam spolu a vydaly se směrem domů. Ještě teda stihla pozdravit Dášenky. Tam je vám to takovej ftipnej vztah. Tali si jich spíš nevšímá, ale ony vždycky vyběhnout směrem k ní a řvou obě jak prokopnutý. To jí rozpohybuje a pak si jich všímat začne. To se ovšem Dášenkám nelíbí a snaží se vyklidit pozice, jenže to už to jaksi nejde. A ony pak trpně stojí, když je Tali přidusá pozdravit. Já bych za jiných okolností Tali krotila v jejím projevu, ale vzhledem k tomu, že ony si o to opakovaně říkají, už to nedělám a nechávám to být. Když si holky do toho lesa furt volaj, že jo. Tak se z něj pak ozve. Moc to nechápu, proč to opakovaně dělají, když vědí, že si ji tím přitáhnou k sobě, což jim poté vadí, ale jejich boj. A tím, že Tali je tele hodný, tak to prostě hrotit nebudu.

Co jsem ale hrotila, to byla malinkatá Nellynka. Statečná to a křehká pejsková, kterou jsme potkali poté, co jsme ven šli už i s Rumíčkem. Páníček není z těch, který by byli zbytečně ochranný, naopak. A Nelly se taky chová díky tomu jako normální pes. Ale přeci jen Tali s košíkem a její razancí.... tak se to snažím mít pod kontrolou. A tentokrát se ta pošahná Flekatice i chovala hezky a když byla rozverná už moc, tak se nechala stáhnout a klidnit.

I špecle můžou bejt kouzelný!

Rumíček si vyběhnul ven, tam se dvakrát vypustil a sám od sebe už mazal na podestu (za což jsem byla moc ráda). Jak to Tali zblejskla, vlítla tam jaky, aby náááhodou o něco nepřišla. Hlavně o ty špecle na sporáku, nejspíš ☐ ☐ . Ešivá voni třebas nezmizly?? A taky, aby tam jeden nebyl dřív než ten druhej a nedostal náááhodou ty špecle jen on. Vyběhli po schodech k bytu, posedali u dveří a celý natěšený se po utření tlapek nahrnuli na pelíšky a nejradši by rovnou už i do kůchně. A to teda zase ne, po procházce se bude nějakou chvilku na pelechu.

Já se mezitím hodila do montérek, připravila jsem jim žrádlo s trochou těch kouzelných špeclí a mohlo se servírovat. Hmmm dobrůůtka prej, dobrůůtka. A tak jsem jim jich ještě pár dala jen tak. Aaa to bylo radosti!! Jak málo jim stačí ☐ A slíbila jsem jim, že až se odpoledne vrátím z práce..... budeme mít na sebe všichni spoooustu času, protože co?? ZAČALY PŘÁVĚ VÁNOCE!

P.S. Sáákryš, jak by se mi líbilo, kdyby ta poslední věta platila!!! Tolika dní volna! Oooj joj, dala bych si říct. ☐